

II. Ustanovení o policii honební.

A. Dohled k honbě a její ochrana.

§ 36.

Jakožto honební znalec ve smyslu §§ 4. a 24. budiž ustanoven jen vyučený myslivec nebo ten, kdo s úspěchem podrobil se zkoušce, zavedené nařízením ministerským ze dne 14. června 1889, čís. 100 ř. z., a má vlastnosti, kterých podle nařízení ministerského ze dne 1. července 1857, čís. 124. ř. z., jest potřebí, aby mohl pod přísahu býti vzat.

§ 37.

V každém obvodu honebním budiž ochrana honby obstarávána buď ustanoveným, úředně potvrzeným personálem nebo pánem honby samým; tento poslední budiž v tomto případě, požádá-li za to, pod přísahu vzat a za samojediny personál pro ochranu honby považován.

Personál pro ochranu honby ustanovený má se politickým úřadem okresním dáti potvrditi a pod přísahu vzíti jakožto strážný personál, ustanovený pro strážnou službu k ochraně zemědělství.

V příčině vzetí pod přísahu mají v obou případech rovněž platnost předpisy ministerského nařízení ze dne 1. července 1857, čís. 124. ř. z.

§ 38.

Potvrzený a pod přísahu vzatý personál pro ochranu honby jest oprávněn, při vykonávání své služby nositi loveckou ručnici, jakož i krátkou zbraň pobočnou, smí však těchto zbraní proti jiným osobám upotřebiti jen v případě nutné sebeobrany.

B. Listky honební.

§ 39.

Nikdo nesmí honbu vykonávati bez honebního lístku příslušným úřadem vydaného.

Dohled k tomu, aby toto ustanovení bylo zachovááno, náleží pod přísahu vzatému personálu pro ochranu honby a veřejným zřízencům bezpečnostním.

Vzorec lístku honebního a podrobná ustanovení o tom, jak tyto listky se mají sdělati a účtovati, vydány budou nařízením od c. k. místodržitelství.